

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ»**

Схвалено

Вченою радою

Національного університету «Києво-
Могилянська академія»,

Протокол №7 від 26 травня 2016 р.

**Освітньо-наукова програма
провадження освітньої діяльності
на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти
для підготовки здобувачів ступеня доктора філософії
за спеціальністю 081 Право**

Київ – 2016

Освітньо-наукова програма, за якою провадитиметься освітня діяльність третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти з підготовки здобувачів ступеня доктора філософії за спеціальністю «081 Право» розроблена згідно з вимогами Закону України «Про вищу освіту» (редакція від 13.03.2016 р.) і «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 266 від 23.03.2016 р.

Програма відповідає третьому (освітньо-науковому) рівню вищої освіти та восьмому кваліфікаційному рівню за Національною рамкою кваліфікацій.

Укладачі програми:

Азаров Денис Сергійович – кандидат юридичних наук, доцент кафедри галузевих правових наук НаУКМА, декан факультету правничих наук НаУКМА;

Венгер Володимир Миколайович – кандидат юридичних наук, старший викладач кафедри загальнотеоретичних та державно-правових наук НаУКМА;

Галаган Володимир Іванович – доктор юридичних наук, професор кафедри галузевих правових наук НаУКМА;

Горох Олексій Петрович – кандидат юридичних наук, доцент кафедри галузевих правових наук НаУКМА;

Дзера Ірина Олександрівна – кандидат юридичних наук, доцент кафедри галузевих правових наук НаУКМА, декан факультету правничих наук НаУКМА

Іщенко Юрій Вікторович – кандидат юридичних наук, доцент кафедри загальнотеоретичних та державно-правових наук НаУКМА;

Кисельова Тетяна Сергіївна – кандидат юридичних наук, PhD, LL.M., доцент кафедри галузевих правових наук НаУКМА;

Козюбра Микола Іванович – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, завідувач кафедри загальнотеоретичних та державно-правових наук НаУКМА;

Костюк Віктор Леонтійович – доктор юридичних наук, доцент кафедри галузевих правових наук НаУКМА;

Лобач Ольга Михайлівна – кандидат юридичних наук, доцент кафедри загальнотеоретичних та державно-правових наук НаУКМА;

Мелешевич Андрій Анатолійович – Ph.D., доцент, заслужений юрист України, Президент НаУКМА;

Музика Леся Анатоліївна – кандидат юридичних наук, доцент кафедри галузевих правових наук НаУКМА;

Посполітак Володимир Володимирович – кандидат юридичних наук, доцент кафедри галузевих правових наук НаУКМА;

Савенко Микола Дмитрович – кандидат юридичних наук, доцент кафедри загальнотеоретичних та державно-правових наук НаУКМА;

Сущенко Володимир Миколайович – кандидат юридичних наук, заслужений юрист України, доцент кафедри загальнотеоретичних та державно-правових наук НаУКМА;

Ханик-Посполітак Роксолана Юріївна – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри галузевих правових наук НаУКМА;

Шевчук Станіслав Володимирович - доктор юридичних наук, член-кореспондент Академії правових наук України, суддя Конституційного Суду України, професор кафедри загальнотеоретичних та державно-правових наук;

Цельєв Олексій Вікторович – кандидат юридичних наук, доцент кафедри загальнотеоретичних та державно-правових наук НаУКМА

Гарант освітньо-наукової програми:

Козюбра Микола Іванович - доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, завідувач кафедри загальнотеоретичних та державно-правових наук НаУКМА

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСВІТНЬО-НАУКОВОЇ ПРОГРАМИ

Наукова освіта – це третій цикл освіти, спрямований на підготовку висококваліфікованих науковців і викладачів шляхом поєднання цілеспрямованого структурованого навчання і здійснення наукових досліджень, що забезпечує високий рівень фахових знань і формування дослідницької культури, відповідної світовим та європейським академічним стандартам.

Засадничим принципом наукової освіти в НаУКМА є стимулювання самостійної та продуктивної дослідницької діяльності, підтримка фахової активності й прагнення до нових знань, відкритості до комунікації і взаємодії в рамках міжнародної академічної спільноти.

Освітньо-наукова програма для підготовки здобувачів ступеня доктора філософії зі спеціальності «**081 Право**» має на меті підготовку нового покоління висококваліфікованих фахівців, які будуть здатні працювати за найкращими світовими стандартами, зберігаючи та творчо розвиваючи головні досягнення вітчизняної правознавчої науки.

Освітньо-наукова програма в обсязі **54 кредити ECTS** включає:

I. Цикл загальної підготовки

1.1. Дисципліни науково-теоретичної підготовки

1.1.1. Нормативні

1.1.2. Вибіркові

1.2. Дисципліни науково-практичної підготовки

1.2.1. Нормативні

1.2.2. Вибіркові

1.3. Дисципліни мовної підготовки

1.3.1. Нормативні

1.3.2. Вибіркові

II. Цикл професійної підготовки

2.1. Нормативні дисципліни

2.2. Вибіркові дисципліни

Навчальні дисципліни пропонуються аспірантам на першому і другому роках навчання. Форма навчання – денна. Форми аудиторної роботи передбачають можливість максимального забезпечення індивідуальних дослідницьких потреб аспіранта й особливостей підготовки за різним фахом: варіативні форми аудиторної роботи самостійно планують викладачі окремих дисциплін; у кожному курсі передбачено індивідуальні консультації. Завдання для самостійної роботи максимально пов'язані з планом і завданнями індивідуального дослідницького проекту аспіранта.

Координацію і методичне забезпечення дисциплін циклу загальної підготовки освітньо-наукових програм у Національному університеті «Києво-Могилянська академія» здійснює Докторська школа ім. родини Юхименків (заснована 2008 р.), що є навчально-дослідницьким підрозділом і має на меті створення навчального середовища, сприятливого для набуття аспірантами фахової зрілості, спроможності до творчої ініціативи та самостійних наукових досліджень, навичок і досвіду комунікації у рамках міжнародної академічної спільноти.

Адміністрація Докторської школи ім. родини Юхименків здійснює постійний моніторинг результатів навчання, даних зворотного зв'язку від аспірантів і науковців, що надають наукову освіту в НаУКМА, зокрема щодо змісту навчальних дисциплін, наукового керівництва, виконання індивідуального наукового дослідження, публікації та презентації результатів дослідження. Отримані відомості є основою для перегляду форм і методів наукової освіти з метою підтримання високої академічної культури.

Щороку за ініціативою самих аспірантів чи адміністрації НаУКМА можуть пропонуватися додаткові тренінги, відкриті семінари, навчальні дослідницькі проекти, відкриті лекції, літні школи та інші навчальні події, що формують DS Curriculum - спеціальну відкриту програму Докторської школи ім. родини Юхименків.

З метою забезпечення якості навчання в рамках DS Curriculum для всіх аспірантів першого року навчання передбачено загальний *вступ до наукової освіти*, який відбувається у вигляді тренінгу й включає такі теми:

- Інформація про процедури та стандарти наукової освіти в НаУКМА;
- Загальний огляд змісту дисциплін освітньо-наукових програм;
- Робота з базами даних і користування бібліотекою;
- Процедури співпраці з науковим керівником;
- Контроль, звітність і критерії оцінювання роботи аспіранта;
- Можливості участі аспірантів у науковій роботі в НаУКМА;
- Можливості міжнародної академічної мобільності.

Важливою складовою моделі наукової освіти в НаУКМА є участь аспірантів усіх років навчання у щорічній звітній конференції «A LINEA». Матеріали до конференції готуються за наданими рекомендаціями і зразками, а секції модеруються представниками проектних груп освітньо-наукових програм.

Основна мета конференції – ознайомити спільноту аспірантів і викладачів із задумом дослідження, оприятити його внутрішню логіку, сформулювати віднайдені результати й проблемні моменти, запропонувати міркування щодо свого дослідницького проекту в контексті загальних тем міждисциплінарних секцій, які заохочують до рефлексії над загальними питаннями соціальної та етичної відповідальності науковця, наукової новизни і примноження знань, поширення наукових результатів у міждисциплінарному і поза-фаховому контексті, економічного аспекту науки.

У рамках конференції відбуваються гостьові лекції, методологічні воркшопи, загальні семінари для аспірантів усіх спеціальностей.

I. ЦИКЛ ЗАГАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ

Цикл загальної підготовки (35 кредитів ЄКТС) складається з трьох блоків дисциплін: науково-теоретичної, науково-практичної і мовної підготовки, що сприяють формуванню інтегральної компетентності третього рівня освіти – *здатності розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань та/або професійної практики.*

У кожному блоці передбачено нормативні дисципліни й надано можливість вибору дисциплін задля забезпечення ефективної реалізації індивідуальних дослідницьких проєктів аспірантів.

Навчальні результати, передбачені циклом дисциплін загальної підготовки, розвивають здатності активного дослідника до фахової діяльності у трьох сферах:

- Сфера Д (дослідження) – знання фаху і предмета дослідження, ґрунтовна обізнаність із методологічними підходами і сучасними методами наукових досліджень, високий рівень володіння навичками і технологіями пошуку та обробки наукової інформації;
- Сфера К (комунікація) – виховання здатності до репрезентації і спілкування в межах глобальної наукової спільноти, що включає навички мовлення, письма та презентації англійською мовою, а також уміння формулювати результати дослідження в тій формі, яка потрібна для певної мети чи аудиторії, навички викладача;
- Сфера М (менеджмент) – поєднує навички планування та управління науковими проєктами, пошуку наукових грантів, розвиток особистісної ініціативності, уміння формувати робочі групи і дослідницькі спільноти; здатність планувати свою кар'єру.

Курси тематичного блоку «**1.1. Дисципліни науково-теоретичної підготовки**» забезпечують формування системного наукового світогляду, ґрунтовні знання філософських засад наукового пізнання, загальних методів наукового дослідження, розуміння засад академічної культури й етики, здатності до інтелектуального ризику та перегляду наукових парадигм на основі розуміння історичності науки і критеріїв науковості.

№	Назва	ЄКТС	Кількість годин	Кількість аудиторних годин	Кількість годин самостійної роботи	Кількість годин консультацій	Форма контролю
I. Цикл загальної підготовки							
1.1. Дисципліни науково-теоретичної підготовки							
1.1.1. Нормативні							
1	Логіка, методологія та етика наукового дослідження	4	120	52	65	3	Іспит
2	Прикладна філософія	3	90	26	61	3	Залік
	<i>Всього</i>	7	210	78	126	6	

<i>1.1.2. Вибіркові</i>							
1	Історія науки	3	90	26	61	3	Залік
2	Право і держава	3	90	26	61	3	Залік
3	Загальна теорія доказування в юридичній науці та практиці	3	90	26	61	3	Залік
<i>Всього (один із курсів)</i>		<i>3</i>	<i>90</i>	<i>26</i>	<i>61</i>	<i>3</i>	<i>1</i>
<i>Разом</i>		<i>10</i>	<i>300</i>	<i>104</i>	<i>187</i>	<i>9</i>	

1.1.1. Нормативні дисципліни

1. Логіка, методологія та етика наукового дослідження

Викладає: д. філос. н., доц. Лютий Т. В.

Основна мета курсу – допомогти аспірантам оволодіти актуальними загальнонауковими компетентностями через ознайомлення з провідними тенденціями в розвитку філософії та методології науки. Курс включає розгляд засадничих світоглядних проблем сучасної науки, ознайомлення з ключовими методологічними проблемами науки, виокремлення глобальних тенденцій у трансформації наукової картини світу та визначення провідних функцій науки в житті суспільства. Слухачі курсу зможуть виокремити ціннісні й етичні засади наукової діяльності та принципи формування професійної етики вченого.

За допомогою основних елементів логіки наукового пізнання, окреслених у курсі, через удосконалення навичок логічного аналізу й вивчення основних загальнонаукових дослідницьких методів і методик, аспіранти зможуть самостійно формувати системний науковий світогляд. Курс сприяє оволодінню навичками генерування та інтерпретування нових ідей, умінню виявляти, ставити та вирішувати проблеми, розроблювати теоретичні концепції, виявляти нові тенденції розвитку науки і критично оцінювати їхній потенціал.

2. Прикладна філософія

Викладає: д. філос. н., проф. Менжулін В. І.

Основна мета курсу – інтегрувати й удосконалити вже набуті на попередніх етапах навчання загальнонаукові (філософські) компетентності та скористатися ними для визначення й розв'язання актуальних теоретико-пізнавальних, світоглядних, культурних, соціальних, політичних та етичних проблем, що постають чи можуть постати перед науковцями у зв'язку з їхньою професійною діяльністю.

Аспіранти будуть залучені до осмислення широкого кола практичних питань на основі опанування культури філософського мислення, що передбачає вміння визначати філософські аспекти в рамках спеціальних наукових досліджень і дисциплін та оволодіння навичками їхнього аналізу. У курсі формуватимуться навички проектування професійної діяльності з урахуванням етичних норм, історичного досвіду, культурних традицій, соціально-політичних тенденцій тощо, здатність до інтелектуального ризику та перегляду наукових парадигм.

Окрема увага приділятиметься навичкам ведення міждисциплінарного діалогу на засадах науковості та толерантності, умінню формулювати переконливі аргументи на підтвердження наукових гіпотез.

1.1.2. Вибіркові дисципліни

1. Історія науки

Викладає: д. філос. н., доц. Лютий Т. В.

Метою курсу є ознайомлення аспірантів із основними етапами становлення науки, історичними типами наукової та технічної раціональності й формування на основі цих знань умінь здійснювати історико-наукове дослідження в межах власного фахового зацікавлення.

У курсі зіставляються і розрізняються наукова, філософська та релігійна картини світу, формується здатність розуміти їхню сутність, специфіку та взаємозв'язки на основі розуміння науки як історичного феномену.

Шляхом порівняльного аналізу критеріїв науковості аспіранти зможуть досягти розуміння ролі науки в розвитку цивілізації. Слухачі курсу набудуть здатності кваліфікувати напрями власних дослідницьких проектів у контексті розвитку науки й цивілізації. Під історичним кутом зору аналізуватимуться системи цінностей, на які орієнтуються вчені, визначатиметься роль ідеології та міфів в історії науки.

2. Право і держава

Викладає: к. ю. н., доцент Цельєв О. В.

Метою курсу є ознайомлення аспірантів з загальною системою історичних, теоретичних і концептуальних знань про еволюцію моделей взаємодії держави і правої системи.

У курсі будуть розглядатися методології, методики та організаційних основ державного регулювання права для обґрунтування державної політики, знаходження шляхів вирішення сучасних проблем розвитку.

Слухачам курсу буде запропонований порівняльний аналіз світового досвіду державного і правового регулювання різних сфер діяльності: державного управління, політики в сфері економіки й освіти, соціальної політики.

У результаті роботи в курсі аспіранти зможуть:

- Розуміти особливості права, як явища яке передує виникненню держави і яке може існувати без держави.
- Розуміти неможливість існування держави без права чи поза правом.
- Розуміти правовий характер державної влади та відповідно правовий спосіб її формування в тому числі шляхом виборів та інших правових шляхів її легітимації.
- Використовувати ключові поняття та термінологію яка стосується правового конституювання та організації державної влади
- Розуміти роль держави в процесі правотворчості та реалізації права;
- Розуміти роль права в забезпеченні контролю за діяльністю державної влади;
- Розуміти значення правового способу застосування державного примусу;
- Розмежовувати право і закон;
- Розуміти та аналізувати з правової точки зору практичні ситуації, які виникають в процесі правотворчості та правозастосування, які можуть привести до виникнення протиріч між правом та державою;
- Знаходити правові шляхи подолання протиріч між правом і державою.

3. Загальна теорія доказування в юридичній науці та практиці

Викладає: к. ю. н., доцент Сущенко В. М.

Навчальна дисципліна присвячена поглибленому опануванню загальною теорією доказування фактів і подій як одним з методів пізнання соціально-правових явищ та його аргументації аспірантами, які здійснюють наукові дослідження в царині правознавства. Програмою навчальної дисципліни передбачено філософське, логічне, психологічне і юридичне розуміння та тлумачення поняття «доказування», а також - складових процедури та інструментів збирання доказів, методів та прийомів доказування юридичних фактів і соціально-правових явищ. Доказування як метод аргументації в процесі наукового дослідження права і соціально правових подій та явищ.

У результаті роботи в курсі аспіранти зможуть:

- *Впорядковувати* знання філософських засад загальної теорії доказування юридично значущих фактів, подій та явищ, включаючи знання принципів і методів теорії пізнання та формальної логіки.
- *Розуміти* позитивістський та природничий підходи в аналізі, узагальненні та доведенні існування чи відсутності в реальному вимірі часу і простору юридичних фактів, подій та явищ.
- *Знаходити* зв'язок між особливостями наукового пізнання соціально-правових та природничих явищ і подій та уміти їх застосувати в правових наукових дослідженнях.
- *Знати, розуміти та уміти* застосовувати доктрину верховенства права в доказуванні наявності/відсутності юридичних фактів, подій та явищ.
- *Виявляти та застосовувати* в національній теорії і практиці надбання теорії і практики доказування юридичних фактів, подій та явищ в англосаксонській правовій системі.
- *Знати та розуміти* особливості доказування юридичних фактів, подій та явищ в окремих видах (формах) юридичних процесів: кримінальному, цивільному, адміністративному, дисциплінарному, а також в юридичній техніці розробки проектів законодавчих та нормативно-правових актів.
- *Уміти* застосувати методи і прийоми формальної логіки, соціології та компаративістики в процесі аргументації доказування наявності/відсутності юридичних фактів, подій та явищ, а також у нормотворчій діяльності.

У рамках блоку «**1.2. Дисципліни науково-практичної підготовки**» аспіранти отримають змогу набути навичок володіння засобами комунікації та інформаційними технологіями для передачі знань про наукові результати і збільшення впливу результатів наукових досліджень у академічному, економічному та соціальному контекстах; здобудуть уміння використовувати інформаційні й комунікаційні технології для самостійного дослідження, викладання й управління науковою діяльністю, знання про основні наукометричні показники й ресурси для оцінки потенціалу дослідження.

№	Назва	ЄКТС	Кількість годин	Кількість аудиторних годин	Кількість годин самостійної роботи	Кількість годин консультацій	Форма контролю
1.2. Дисципліни науково-практичної підготовки							
<i>1.2.1. Нормативні</i>							
1	Робота з інформаційними ресурсами	3	90	26	58	6	Іспит
2	Викладання у вищій школі	3	90	26	61	3	Іспит
3	Викладацька практика	3	90	26	61	3	Залік
<i>Всього</i>		9	270	78	180	12	
<i>1.2.2. Вибіркові</i>							
1	Сучасні методики викладання, особливості он-лайн освіти	3	90	26	61	3	Залік
2	Менеджмент наукових проєктів	3	90	26	61	3	Залік
<i>Всього (один із курсів)</i>		3	90	26	61	3	1
Разом		12	360	104	241	15	

1.2.1. Нормативні дисципліни

1. Робота з інформаційними ресурсами

Викладає: к. н. соц. ком. Назаровець С. А.

Мета курсу – сформувати у аспіранта систему знань та вмінь щодо ефективної інформаційної діяльності, яка передбачає використання універсальних і спеціалізованих інформаційних ресурсів, комерційних і відкритих джерел наукової інформації, ознайомлення з тенденціями розвитку інформаційних ресурсів та сучасними практиками пошуку інформації у мережі Інтернет.

Слухачі курсу здобудуть уміння планувати й ефективно проводити інформаційну роботу (збір та аналіз наукових джерел) для проведення дослідження; навчаться використовувати основні наукометричні показники, ресурси, а також відповідне програмне забезпечення, інформаційні та комунікаційні технології для ефективного пошуку, збереження та аналізу наукової інформації.

У курсі розглядатимуться альтернативні метрики вимірювання наукової активності й сучасні практики репрезентації наукової інформації.

У контексті аналізу тенденцій розвитку інформаційних ресурсів будуть представлені принципи інтегрування до процесу публікації і поширення дослідницьких результатів, генерування впливовості наукових концепцій на основі етики наукових публікацій.

2. Викладання у вищій школі

Викладає: д. психол. н., проф. Чернобровкін В. М.

Основне завдання курсу – послідовне занурення слухачів у практику викладання (від загальних відомостей про законодавче регулювання сучасної освітньої практики, освітні стандарти і нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти різних рівнів – до практичних навичок моделювання навчальних подій і форм аудиторної роботи у відповідності до очікуваних навчальних результатів).

Слухачі курсу набудуть вміння застосовувати принципи когнітивної структури навчання за таксономією освітніх цілей Б. С. Блума (1956) при розробці змісту навчальних дисциплін, оволодіють інструментами і формами оцінювання результатів навчання.

У курсі будуть представлені типові форми документування навчального процесу згідно з вимогами законодавства і навчального закладу/інституції; засоби комунікації та інформаційних технологій для передачі знань про наукові результати і збільшення впливу результатів наукових досліджень у академічному, економічному та соціальному контекстах.

Важливим аспектом курсу є формування вміння вести етичну комунікацію зі студентами й колегами, обізнаність із прийомами демонстрування принципів академічної доброчесності та плекання високої академічної культури.

3. Викладацька практика

Викладає: д. психол. н., проф. Чернобровкін В. М.

Цей курс є практично орієнтованим і має на меті сформувати уміння планувати й проводити аудиторні заняття (лекції, семінари, практичні заняття) з урахуванням особливостей і вимог фахової підготовки, а також визначати систему оцінювання результатів аудиторної та самостійної роботи студентів, виконання ними усних і письмових завдань.

З огляду на практичні потреби щоденної викладацької практики будуть розглянуті методики залучення студентів до науково-орієнтованого і студентоцентричного навчання; засоби координації самостійної роботи слухачів курсу; ведення ефективної комунікації із учасниками курсу; способи розв'язання проблемних ситуацій під час проведення аудиторних занять; види і форми контрольних завдань, особливості проведення лекційних і семінарських занять із філософських дисциплін у вищих навчальних закладах.

Важливим аспектом курсу є формування навичок етичної комунікації зі студентами й колегами, обізнаність із прийомами дотримання принципів академічної доброчесності та плекання високої академічної культури.

Проходження практики передбачає відвідування та проведення аспірантами лекційних і семінарських занять у рамках курсів, що викладаються в НаУКМА.

1.2.2. Вибіркові дисципліни

1. Сучасні методика викладання, особливості он-лайн освіти

Викладає: к. філос. н. Криворучка Л. Д.

Курс спрямований на формування навичок інтерактивного викладання й здатності залучати слухачів до самостійного навчання і навчання у співпраці.

Слухачі курсу засвоять алгоритми проведення занять і особливості оцінювання результатів навчання за такими інтерактивними методиками: демонстрування моделі виконання фахових завдань (scaffolding), вирішення дослідницьких проблем (problem based learning – PBL), діалогічна співпраця (Philosophy for Children – P4C). У межах курсу буде запропоновано приклади застосування інтерактивних методик у відповідності до вимог української вищої освіти і навчання різновікових груп, а також аналіз недоліків і обмежень запропонованих методів.

Також у рамках курсу здійснюватиметься аналіз дидактичних особливостей і нових викликів для викладача у процесі планування он-лайн навчання, можливостей поєднувати он-лайн і традиційні форми навчання та перевірки знань. Буде здійснено огляд відкритих освітніх ресурсів і програмного забезпечення для ефективного навчання і комунікації в он-лайн середовищі.

2. Менеджмент наукових проектів

Викладає: д. н. держ. упр., доц. Чала Н. М.

Мета курсу – сформувати вміння розробляти, планувати й ефективно реалізовувати наукові проекти за базовою моделлю проектного менеджменту (знання процесів і процедур ініціювання, ведення й завершення проекту) із доцільним застосуванням відповідного програмного забезпечення. Окрема увага приділятиметься виробленню навичок обрахування проектних кошторисів, оцінювання результатів проекту і планування проектних ризиків, уміння планувати робочі завдання в часі і встановлювати пріоритети у проектній діяльності.

Складовою курсу є також опанування навичок науково-організаційної діяльності завдяки обізнаності з принципами формування робочих груп, етичної ділової комунікації, техніками підвищення ефективності використання робочого часу й наполегливості в досягненні поставлених завдань у визначені терміни; уміння працювати автономно та ініціативно.

Серед тем курсу важливе місце посідає також проблематика стратегічного планування й формулювання цілей наукового проекту з урахуванням актуальних тенденцій розвитку наукової галузі й прагматики соціального контексту.

Третій тематичний блок циклу загальної підготовки «**1.3. Дисципліни мовної підготовки**» спрямовано на удосконалення рівня володіння українською та англійською мовами, досягнення вміння доказово й обґрунтовано викладати результати наукового дослідження, брати компетентну участь у комунікації і взаємодії в рамках міжнародної академічної спільноти.

Особливістю планування цього циклу є широка пропозиція модульних вибіркового дисциплін з англійської мови (5 дисциплін по 2 кредити ЄКТС), з-поміж яких аспіранти мають обрати не менше двох складових для формування свого індивідуалізованого мовного курсу в обсязі 4 кредитів ЄКТС, що дасть змогу суттєво підвищити рівень практичного володіння англійською мовою у сфері майбутньої наукової діяльності.

№	Назва	ЄКТС	Кількість годин	Кількість аудиторних годин	Кількість годин самостійної роботи	Кількість годин консультацій	Форма контролю
1.3. Дисципліни мовної підготовки							
1.3.1. Нормативні							
1	Культура наукової мови	3	90	26	30	4	Залік
2	Наукова англійська мова (Academic English)	3	90	52	35	3	Іспит
3	Наукове письмо англійською мовою за напрямками: (Academic Writing in Humanities, Sciences, IT)	3	90	52	35	3	Іспит
<i>Всього</i>		9	270	156	105	9	Іспити - 2 Заліки - 1
1.3.2. Вибіркові модулі для індивідуалізованого курсу "Наукова англійська мова 2"							
	Наукові презентації англійською мовою (Academic Presentation)	2	60	26	30	4	Залік
	Написання грантових пропозицій (Grants and Project Writing)	2	60	26	30	4	Залік
	Корективний курс англійської мови	2	60	26	30	4	Залік
	Підготовка до міжнародних тестів (TOEFL та IELTS)	2	60	26	30	4	
	Особливості перекладу наукової літератури	2	60	26	30	4	Залік
<i>Всього (не менше 2 дисциплін)</i>		4	120	52	60	8	2
Разом		13	360	182	166	12	Іспити - 2 Заліки - 3

1.3.1. Нормативні дисципліни

1. Культура наукової мови

Викладає: д. філол. н., проф. Ожоган В. М.

Мета курсу – сформувати вміння вживати мовні одиниці з якнайбільшою комунікативною доцільністю відповідно до норм української літературної мови. Окрема увага приділятиметься виробленню навичок літературного редагування наукового тексту, досягнення точності, логічності, простоти, стислості й виразності мовлення. Курс поглиблює знання про мовні норми, науковий стиль, особливості мовної організації наукових текстів різних жанрів, охоплює складні питання українського слово- і формовживання, творення й уживання синтаксичних конструкцій та пунктуації.

Основні теми: Значення, складники та сучасні проблеми культури наукової мови; лексична нормативність наукового тексту: попередження помилок, спричинених впливом російської мови; уживання іншомовної лексики та правопис слів іншомовного походження; складні випадки відмінювання й уживання іменників і займенників у науковому тексті; словозміна та правопис прикметників і числівників; правильне вживання і правопис дієслівних форм, прислівників та прийменників; уникнення в науковому тексті невластивих українській мові синтаксичних конструкцій; правильна побудова простих ускладнених речень і розділові знаки в таких структурах; правильна побудова та пунктуаційне оформлення складних речень; способи передавання чужого мовлення, оформлення цитат, редагування наукового тексту.

2. Наукова англійська мова (Academic English)

Викладає: к. філол. н., доц. Василенко І. В.

The purpose of the course Academic English is to develop the language skills – vocabulary, grammar, sentence structure, punctuation – essential for mastering academic style and communicating effectively in academic discourse. PhD students will be guided through various strategies of academic writing, in particular, problem statement, literature review, methodology section, as well as academic genres, such as summary, review, abstract, research proposal (thesis proposal). The course participants will be supported through the main stages of drafting a PhD thesis proposal regarding its composition and language features. The course will also contribute to strengthening the presentation skills applied in academic environment. The evaluation of the course participation will be based on the students' practical activities in class and timely submission of the requested assignments.

3. Наукове письмо англійською мовою за напрямками (Academic Writing in Humanities, Sciences, IT)

Викладає: к. філол. н. Мазін Д. М.

The course aims at developing strong practical skills necessary for successful writing of a research article in English within one's field of studies to be published in a peer-reviewed journal. Planned as an integral part of PhD curriculum, the course is designed to lead PhD students through the main stages of preparing research publications as requested in their academic fields. The course will focus on the structure elements, appropriate vocabulary and grammar features of a research article, as well as deepen the PhD students' level of expertise in linguistic skills that are required in English writing for academic purposes.

1.3.2. Вибіркові модулі для формування індивідуалізованого мовного курсу «Наукова англійська мова-2»

1. Наукові презентації англійською мовою (Academic Presentation)

Викладає: к. філол. н. Мазін Д. М.

Курс спрямований на поглиблення навичок підготовки та здійснення наукових презентацій англійською мовою в академічному середовищі. Студенти PhD-програм зможуть практично оволодіти мовними та поведінковими стратегіями підготовки до різних видів наукових презентацій, зокрема виступу на науковій конференції або участі у груповому обговоренні (panel discussion), розвинути вміння ефективно запитувати і відповідати на різні види запитань під час презентацій. Курс “Academic Presentation” удосконалисть відповідні навички володіння англійською мовою (лексичні та граматичні особливості), необхідні для повноцінної комунікації в усному академічному дискурсі. У програмі курсу також передбачено розвиток відповідних навичок англійськомовного наукового письма, необхідних для підготовки ефективного письмової заявки для участі у міжнародних наукових конференціях (conference proposal, conference abstract).

2. Корективний курс з англійської мови

Викладає: к. філол. н., доц. Василенко І. В.

Мета цього курсу – підвищення рівня володіння англійською мовою для науково-освітнього вжитку серед тих слухачів PhD-програм, які відчувають потребу в додатковій підтримці з вивчення мови. Курс буде особливо корисним для аспірантів/докторантів, які потребують посиленої уваги до збагачення словникового складу, розвитку певних аспектів граматики та синтаксису після проходження нормативного курсу з англійської мови “Academic English”.

3. Написання грантових і проектних пропозицій (Grants and Project Writing)

Викладає: к. філол. н. Мазін Д. М.

Цей функціональний курс спрямований на формування та удосконалення писемних мовленнєвих навичок з англійської мови, необхідних для структурованої й успішної підготовки, аналізу, розробки та написання проектних і грантових пропозицій з метою пошуків фінансової або технічної підтримки науково-дослідних проектів. Протягом курсу буде приділено необхідну увагу різним аспектам володіння мовою – лексичним, граматичним, синтаксичним – які є основою для успішного писемного оформлення грантових і проектних пропозицій згідно з поширеним міжнародним досвідом.

4. Особливості перекладу наукової літератури англійською мовою **Викладає: к. філол. н., доц. Василенко І. В.**

Мета цього курсу – сформувати та закріпити уміння на достатньому фаховому рівні виконувати писемний переклад науково-дослідних матеріалів у сфері власних наукових досліджень з англійської на українську або з української на англійську мову. Слухачі курсу на практичному матеріалі розглянуть специфіку перекладу як різновиду інтелектуально-мовленнєвої діяльності, опанують основними аналітичними підходами, а також лексико-граматичними і стилістичними навичками, необхідними для успішної передачі змісту, понять і концепцій (а не лише слів) мовленнєвими засобами української або англійської мови.

5. Підготовка до міжнародних тестів (TOEFL та IELTS) **Викладає: к. філол. н., доц. Василенко І. В.**

Тести є орієнтованими на перевірку основних мовних навичок: читання, аудіювання, мовлення і письма. Курс знайомить зі структурою міжнародних тестів і дає змогу практичного засвоєння вказаних навичок шляхом виконання відповідних типів завдань, а також поглиблення знань граматики та лексики.

II. ЦИКЛ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

Цикл дисциплін професійної підготовки (19 кредитів ЄКТС) складається з двох блоків дисциплін – нормативних і вибіркових.

Тематичний блок «**2.1. Цикл нормативних дисциплін**» професійної підготовки містить чотири курси, що спрямовані на формування навичок ефективного планування та здійснення математичного дослідження, здатності до науково-організаційної діяльності, співпраці в межах фахової спільноти та комунікації задля подальшого практичного впровадження його результатів. Ці дисципліни виховують здатність ефективно спілкуватися із спеціальною та загальною аудиторіями, а також представляти складну інформацію у зручний та зрозумілий спосіб усно і письмово, використовуючи відповідну технічну лексику та методи.

№	Назва	Кількість кредитів	Кількість годин	Кількість аудиторних годин	Кількість годин самостійної роботи	Кількість годин консультацій	Форма контролю
II. Цикл професійної підготовки							
<i>2.1. Нормативні</i>							
1	Розробка дисертаційного проекту	3	90	26	58	6	Іспит
2	Аспірантський дослідницький семінар	4	120	52	62	6	Залік
3	Методологія наукових досліджень: сучасні підходи та тенденції розвитку	3	90	26	58	6	Іспит
4	Загальна теорія права в умовах інтеграції та глобалізації: основні тенденції розвитку та перспективи	3	90	26	58	6	Іспит
<i>Всього</i>		<i>13</i>	<i>390</i>	<i>130</i>	<i>236</i>	<i>24</i>	Іспити - 3 Заліки - 1

1. Розробка дисертаційного проекту

Викладає: д. ю. н., проф. Галаган В. І.

Основна мета курсу – ознайомлення аспірантів із нормативними документами і чинними вимогами до дисертаційних робіт в Україні, типовою структурою дисертацій, процедурами проходження захисту дисертаційної роботи.

У курсі надається методична і практична підготовка до здійснення дисертаційного дослідження та викладу його результатів, визначення мети і завдань дослідження, його теоретико-методологічних засад і джерельної бази, основних етапів роботи над темою. Аспіранти розглядатимуть суть і технології наукової роботи, навчатимуться виконувати науковий огляд літератури і здійснювати постановку проблеми дисертації.

Основні теми: Нормативна база щодо підготовки і захисту дисертацій в Україні. Науковий апарат дисертаційного дослідження. Нормативний та позитивістський підходи в науковій роботі. Огляд літератури і постановка проблеми дисертації. Аналіз нормативно-законодавчої бази по темі дисертації. Розробка теоретичних і практичних пропозицій, які носять елементи наукової новизни. Апробація результатів дисертаційного дослідження. Презентація власного дисертаційного проекту.

Курс передбачає проведення занять в інтерактивному форматі. Очікуваний результат курсу – підготовка аспірантами індивідуальних дисертаційних проєктів за затвердженими темами.

2. Аспірантський дослідницький семінар

Викладає: д. ю. н., професор Петров Р. А.

Основна мета семінару – створення навчально-наукової дослідницької групи, робота в якій допоможе аспірантам здійснювати дисертаційні дослідження на належному рівні та у відповідності до встановленого плану.

Курс надає можливість опрацювати практичні навички аспірантів із застосування правових методів в наукових дослідженнях. Дисципліна спрямована на надання студентам можливості розвинути і критично осмислити надбання різних (передусім європейських) правових сімей в юридичній науці і практиці у відповідності до сучасних методів правового дослідження, публічно аргументувати положення і висновки, до яких здобувачі дійшли в процесі дослідження, з використанням широкого арсеналу моделей, правил і прийомів юридичного аргументування в сучасній юридичній науці.

Дисципліна надає можливість здобувачам взяти участь в науковому спілкуванні та презентації наукових проєктів, від учасників курсу вимагається систематично представляти проміжні результати своїх досліджень, що є одним із найважливіших засобів формування здатності до систематичної наукової роботи і комунікації.

Курс надає можливість аспірантам здійснювати презентації та апробацію перших результатів власних наукових досліджень, брати участь в наукових дискусіях, переймати позитивний досвід у проведенні дисертаційних досліджень іншими аспірантами, отримувати рецензування та консультації досвідчених вчених щодо методів і результатів власної дисертаційної роботи.

Основні теми: Форми і методи представлення результатів власних наукових досліджень. Роль та форми проведення наукових форумів (семінарів, конференцій, круглих столів, симпозіумів, панельних дискусій тощо). Вимоги до матеріалів, які подаються для участі в наукових конференціях, їхня типова структура.

Курс передбачає проведення занять в інтерактивному форматі, викладається на 1 і 2 році навчання.

3. Методологія наукових досліджень: сучасні підходи та тенденції розвитку

Викладає: д. ю. н., проф. Козюбра М. І.

Метою курсу є ознайомлення аспірантів (здобувачів) з надбаннями сучасного наукознавства та юридичної науки в галузі методології правових досліджень та поглиблення у них навиків використання широкого методологічного інструментарію в дисертаційних дослідженнях.

Основна увага в курсі буде зосереджена на:

- Подоланні застарілих, спрощених, а часом і хибних уявлень про методологію правознавства, які все ще продовжують мати місце у вітчизняному правознавстві;
- З'ясуванні співвідношення між методологією правознавства та методологією права та значенні їх розрізнення для наукових правових досліджень;
- Особливостях наукового правового пізнання порівняно з пізнанням в інших науках – природничих і соціальних та специфіці застосування у правовому пізнанні методів;
- Співвідношення істини і цінностей науки і мистецтва в правовому пізнанні; можливостях, особливостях та межах досягнення істини в правових дослідженнях;

- Аналізі півнів методології правознавства та особливостей їх використання в різних галузях правознавства в умовах зростання інформації та постійного ускладнення законодавства;
- Особливостях сучасного юридичного мислення та його значенні для аргументації отриманих результатів дослідження.

Метою курсу є ознайомлення аспірантів (здобувачів) з надбаннями сучасного наукознавства загалом та правознавства зокрема в галузі методології правових досліджень подолання в них застарілих спрощених або й хибних уявлень методології правознавства та поглиблення навиків використовувати відповідний оновлений методологічний інструментарій в процесі дослідження ними тем своїх дисертацій.

Значне місце у курсі буде відведене розкриттю співвідношення між методологією правознавства і методологією права та значення їх розрізнення для правових досліджень; особливостей правового пізнання, поєднання у ньому істини і цінностей.

Окрема увага у зв'язку з цим зосереджуватиметься на з'ясуванні специфіки права як способу світосприйняття, співвідношення у ньому науки і мистецтва.

Також будуть проаналізовані рівні методології правознавства та особливості їх використання в наукових дослідженнях, специфіка методологічного інструментарію в умовах зростання інформації і постійного ускладнення законодавства.

Курс має сприяти формуванню та поглибленню у здобувачів нового юридичного мислення.

4. Методологія наукових досліджень: сучасні підходи та тенденції розвитку *Викладає: д. ю. н., проф. Козюбра М. І.*

Метою курсу є поглиблення у аспірантів (здобувачів) знань з найважливіших надбань сучасної загальної теорії права, які можуть бути використані ними при дослідженні дисертаційних тем незалежно від їхньої спеціалізації – загальнотеоретичної чи галузевої.

З огляду на це, у курсі основна увага буде зосереджена на розкритті загальних тенденцій розвитку юридичної науки в цілому та загальній теорії права, зокрема, в умовах глобалізації та інтеграції, особливостях сучасних підходів до праворозуміння та синтезі здобутків різних його типів, ролі людини у процесі правотворення і правореалізації, посиленні людиноцентричних тенденцій в праворозумінні та їх специфіці у публічному і приватному праві.

Значне місце у курсі займуть теми, присвячені тенденціям розвитку сучасних правових сімей, їх взаємовпливу, визначенню місця правової системи України серед правових систем сучасності, а також впливу міжнародно-правових систем на національні правові системи та їх сім'ї.

Важливе місце у цьому контексті буде відведене аналізу взаємозв'язків національного права України та правової системи ЄС.

В завершальній частині курсу передбачається зупинитися на теорії юридичної аргументації, зокрема особливостей науково-правової аргументації, що сприятиме формуванню у аспірантів вміння використовувати її моделі, правила і прийоми в своїх дисертаційних дослідженнях.

2.2. Цикл вибірових дисциплін

Цикл вибірових дисциплін програми сформовано з урахуванням потреби виконувати оригінальні дослідження та досягати наукових результатів, які створюють нові знання і праворозуміння, із звертанням особливої уваги до актуальних задач/проблем і використання новітніх наукових методів.

Запропоновані дисципліни формують уміння використовувати основні положення та методи науки міжнародного права і науки європейського права, включаючи методи міждисциплінарних досліджень, при розв'язанні професійних завдань, формувати наукові модлі моделювання розвитку міжнародно-правових і національних правових систем.

№	Назва	Кількість кредитів	Кількість годин	Кількість аудиторних годин	Кількість годин самостійної роботи	Кількість годин консультацій	Форма контролю
II. Цикл професійної підготовки							
<i>2.2. Вибіркові</i>							
1	Основи парламентаризму	3	90	26	60	4	Залік
2	Сучасні наукові дослідження в сфері публічного адміністрування	3	90	26	60	4	Залік
3	Приватне та публічне у цивільному праві	3	90	26	60	4	Залік
4	Актуальні проблеми приватного права	3	90	26	60	4	Залік
5	Сучасні науково-правові дослідження податкової системи та оподаткування в Україні	3	90	26	60	4	Залік
6	Актуальні проблеми трудового права	3	90	26	60	4	Залік
7	Кримінальне право: сучасний стан і тенденції розвитку	3	90	26	60	4	Залік
8	Практичні аспекти правового наукового дослідження	3	90	26	60	4	Залік
9	Тendenції уніфікації цивільного процесу	3	90	26	60	4	Залік
10	Сучасні проблеми кримінального провадження	3	90	26	60	4	Залік
11	Прикладні аспекти порівняльно-правових наукових досліджень	3	90	26	58	4	Залік
<i>Всього (не менше 2 курсів)</i>		6	180	52	120	8	2 заліки

1. Основи парламентаризму

Викладає: к.ю.н., доцент Венгер В. М.

Курс має спеціалізований проблемно-прикладний конституційно-правовий характер. Здобувачам пропонуватиметься систематизувати наявні та опанувати нові знання щодо поняття парламенту та парламентаризму, особливостей внутрішньої структури парламенту та організації його роботи, беручи до уваги три його основні функції: установчо-організаційну, законодавчу та контрольну.

Опанування здобувачами цього курсу є важливою передумовою систематизації їх знань не тільки в межах юридичної, а й загальнотеоретичної підготовки. Курс сприятиме розширенню їхніх світоглядних уявлень про політико-правові явища та процеси, що відбуваються в українському парламенті та законодавчих органах інших країн. Окремий акцент на порівняльно-правовому аспекті має сприяти пошуку як у доктринальному, так і в прикладному вияві шляхів розв'язання проблемних питань розвитку парламентаризму в нашій країні.

Структура курсу опирається на попередньо набуті здобувачами знання таких правничих дисциплін, як загальна теорія права, історія держави і права, історія політичних і правових вчень, конституційне право і міжнародне право.

Завданням курсу є розвинути у здобувачів здатність аналізувати та розв'язувати комплексні проблеми в парламентській діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань у сфері теорії та практики парламентаризму.

2. Сучасні наукові дослідження в сфері публічного адміністрування

Викладає: к.ю.н., доцент Іщенко Ю. В.

Останніми роками дисципліни адміністративно-правового спрямування перебувають у стані системної трансформації, параметри якої визначені Концепцією адміністративної реформи в Україні. Відповідно до її положень формується нова ідеологія взаємовідносин між державою і громадянином. Докорінних змін зазнає адміністративно-правова доктрина. Оновлюється адміністративне законодавство. У практичну площину переведені теоретичні доробки щодо адміністративної юстиції. В результаті адміністративне право перетворилося з права державного управління на галузь, яка нормативно визначає і регулює права та обов'язки публічної адміністрації щодо суб'єктів громадянського суспільства. Воно стає обов'язковим чинником формування правової держави. Відповідно до цих реалій сформувався зміст навчальної дисципліни і якісно нові вимоги до набуття адміністративно-правових знань. Сьогодні вони базуються на творчій активності, самостійному опануванні теоретичних і нормативних положень, дослідницькій ініціативності. За останні два десятиріччя в Україні сталися докорінні зміни у всіх сферах життя суспільства. Сформувалася ринкова економіка з перевагою корпоративного та приватного секторів, склалися нові форми господарювання, виникла велика кількість суб'єктів підприємництва. Зазнала трансформації соціальна культура, відбулася значна диференціація населення за рівнем доходів та умовами життя, утворився ринок праці, сформувався прошарок безробітних. Розпочалися розбудова правової держави та формування громадянського суспільства, суттєво оновилися ідеологічні, культурні та соціально-психологічні настанови, погляди, мотиви поведінки та інтереси людей. Поряд із внутрішніми перетвореннями на ситуацію в країні істотно впливають процеси загальносвітового характеру - глобалізація, загострення екологічних проблем, розвиток світової економіки, урбанізація, міграція значних мас населення, поширення комп'ютерних технологій, телекомунікацій, прояви міжнародного тероризму і транснаціональної злочинності, проведення АТО тощо.

Викладання дисципліни базується на розумінні того, що в сфері публічного адміністрування врегульовані різноманітні взаєностосунки між органами публічної адміністрації і приватними особами щодо забезпечення згаданими органами необхідних умов для ефективної реалізації належних приватним особам прав, свобод і законних інтересів.

Центральне місце у забезпеченні системності дисципліни **«Сучасні наукові дослідження в сфері публічного адміністрування»** належить категорії «публічна адміністрація». Вона фактично посідає місце, яке у радянському адміністративному праві належало категорії «державне управління». Це не є простою зміною термінів. Теорія публічної адміністрації має принципи відмінності від теорії державного управління, як за юридичним наповненням, так і за ідеологічною сутністю. Її становлення і визнання ставить крапку на спробах пристосувати вчення про державне управління до доктрини правової демократичної держави. Держави, де нормативно визнається її відповідальність перед людиною, де права людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

Сьогодні наукове осмислення і подальша розробка теорії публічної адміністрації є одним із головних напрямів доктринального оновлення адміністративного права України, важливим підґрунтям його трансформації у сучасну юридичну галузь європейського змісту. Публічна адміністрація в адміністративному праві європейських країн, у більшості випадків, визначається як сукупність органів та установ, які реалізують публічну владу шляхом виконання закону, підзаконних актів та вчинення інших дій в публічних інтересах. Таке її розуміння є актуальним і для української правової системи. Ретельної уваги потребує функціонування адміністративно-правових інститутів адміністративних послуг і адміністративного судочинства. Концептуальне значення для уясування сучасної теоретичної доктрини адміністративного права і нормативно-інституціональних засад побудови публічної адміністрації мають матеріали, що стосуються здійснення адміністративної реформи в Україні, забезпечення законності в її діяльності.

Під час навчання аспіранти отримають нагоду ознайомитись з основними напрямками наукових досліджень в сфері публічного адміністрування. Тільки обсяг дисертаційних досліджень в цьому напрямку сягає декількох сотень (докторські) та декількох тисяч (кандидатські). Щодо сучасних напрямків наукових досліджень, то в першу чергу це проблематика належного урядування, адміністративних послуг, забезпечення прав особи в сфері публічного адміністрування, електронного урядування, доступу до публічної інформації, діяльності громадських формувань, позасудового контролю за діяльністю публічної адміністрації, адміністративних процедур, публічної служби, проблем запобігання корупції, організації публічної влади на територіальному рівні, сучасного поліціювання, тощо.

В процесі навчання аспіранти та здобувачі мають оволодіти низкою компетенцій. Зокрема, це вміння аналізувати та самостійно визначати тенденції та закономірності розвитку правознавства та сфери публічного адміністрування в умовах інтеграційних та глобалізаційних процесів, що відбуваються у сучасному світі; вміння аналізувати зв'язки між правом і державою та їх особливості в публічному та приватному праві, визначати форми взаємовпливу держави і права в сфері публічного адміністрування; здатність знаходити, аналізувати і узагальнювати надбання різних (передусім європейських) правових сімей в юридичній науці і практиці, критично їх оцінювати та використовувати в дисертаційних дослідженнях; здатність збирати, аналізувати, систематизувати законодавство, що складає нормативну базу дисертаційного дослідження, виявляти прогалини, суперечності та інші його недоліки, формулювати власні пропозиції, спрямовані на їх подолання.

Результатом вивчення дисципліни має бути набуття практичних навичок досліджувати, упорядковувати, аналізувати, оцінювати тенденції та закономірності наукових досліджень в сфері публічного адміністрування; набуття досвіду проведення досліджень, аналізу, формулюванню пояснень щодо, зв'язків між правом і державою та їх особливостями в сфері публічного адміністрування; набуття практичних навичок знаходження застосовування, використання сучасних методів наукових досліджень; опанування сучасної методології наукових досліджень з подальшим застосуванням отриманих результатів; формування дослідницької культури, вироблення необхідного алгоритму наукового дослідження.

3. Приватне та публічне у цивільному праві

Викладає: к.ю.н., доцент Музика Л. А.

У правовій доктрині існує чимало проблем, оптимальне розв'язання яких турбує не одне покоління вчених-юристів. І їх актуальність із плином часу не втрачається. Серед них – проблема необхідності законодавчого забезпечення співвідношення публічного та приватного у межах відповідних галузей права.

У вітчизняній та зарубіжній літературі різноманітним аспектам зближення та взаємопроникнення публічних і приватних елементів присвячена значна кількість наукових праць вчених дореволюційного та радянського періоду, а також наших сучасників. До них належать праці В.І. Борисової, М.І. Брагінського, С.М. Братуся, Є.В. Вавіліна, І.В. Венедиктової, О.В. Дзери, Ю.М. Дзери, Б.М. Дроніва, М.М. Коршунова, Н.С. Кузнєцової, І.М. Кучеренко, А.В. Лавренюка, Р.А. Майданика, О.В. Малька, Д.І. Мейера, В.П. Мозоліна, О.О. Первомайського, Л.І. Петражицького, І.О. Покровського, О.А. Пушкіна, Р.Б. Сабодаша, І.В. Спасибо-Фатєєвої, Р.О. Стефанчука, Є.О. Суханова, Р.Й. Халфіної, Я.М. Шевченко, Г.Ф. Шершеневича, Л.В. Щеннікової. Необхідність віднайдення рівноваги публічних і приватних інтересів в умовах сучасного стрімкого розвитку суспільних відносин, що значною мірою зумовлено появою нових правових інститутів, спонукають дослідників до наукових пошуків розв'язання аналізованої проблеми.

Взагалі межа між приватним і публічним правом протягом історії його формування неодноразово зазнавала суттєвих зрушень то у бік приватного права, то у зворотному напрямі – більше схилилася до публічного права. Те, що в одну епоху регулювалося за допомогою юридичної децентралізації і, відповідно, – належало до галузі приватного права, в іншу епоху – перебудовувалось за типом юридичної централізації, а отже, переходило до галузі публічного права, і навпаки. Наприклад, у давньоримському праві заподіяння тілесних ушкоджень або крадіжка належали не до сфери публічно-правового регулювання, а мало приватний характер: помста здійснювалась самим потерпілим або його близькими, штраф встановлювався і стягувався за приватною ініціативою в порядку цивільного судочинства. Згодом все, що стосувалося злочинів, держава почала брати під свій контроль, відповідне регулювання здійснювалось у межах кримінального (публічного) права. Історії відомі приклади і зворотного процесу – зокрема, щодо відокремлення церкви від держави. З юридичної точки зору, цей процес був нічим іншим, як питанням про перенесення зазначених відносин із сфери права публічного до приватного права: задоволення релігійних потреб має належати приватним союзам віруючих, які регулюють свої відносини шляхом приватних домовленостей.

У правовій літературі неодноразово зверталася увага на взаємну обумовленість публічного і приватного права, їх взаємне проникнення та кореспондуючий характер. Слід наголосити й на тому, що не завжди існує можливість однозначно визначити, до якого права – публічного чи приватного належить та чи інша галузь або правовий інститут. Безсумнівним є той факт, що сьогодні не існує абсолютно «чистих» галузей права – суто приватних чи публічних. В галузях публічного права є приватноправові елементи. Так само й у будь-якій галузі приватного права є публічно-правові норми, наприклад, щодо охорони та

захисту суспільних інтересів, щодо участі держави, територіальних громад та інших публічних суб'єктів у приватних правовідносинах.

Вважаємо за необхідне відійти від питання про з'ясування пріоритетності інтересів і торкнутися, власне, питання щодо їх збалансованості. Проблема пріоритетності інтересів є важливою лише у випадку їх колізії. І в таких ситуаціях, на нашу думку, саме приватному інтересу має належати пріоритет. Сучасні реалії вимагають конвергенції приватних і публічних інтересів, їх взаємопроникнення (але не взаємозаміни!).

Пошук балансу публічних та приватних інтересів є характерним для всієї історії цивільного права. На нашу думку, при з'ясуванні та розв'язанні цієї проблеми варто враховувати досягнення, зокрема, європейської доктрини приватного права та опиратися на вітчизняні реалії, що відображаються у судовій практиці.

Лише в єдності інтересів публічних та приватних, гармонійному збалансуванні їх меж впливу цивільно-правове регулювання зможе забезпечити і реалізувати основну свою мету – планомірний розвиток економічних відносин у державі та формування правової моделі унеможливлення зловживань з боку держави у випадках її участі в приватних правовідносинах.

4. Актуальні проблеми приватного права

Викладає: к.ю.н., доцент Дзера І. О.

Курс спрямований на вивчення сучасного стану правового регулювання відносин у сфері приватного права в Україні та перспектив його розвитку і вдосконалення, виявлення прогалин і суперечностей у чинному законодавстві, визначення теоретичних та практичних проблем у сфері здійснення та захисту приватних прав.

Предметом вивчення є визначення основних проблем приватного права України в контексті євроінтеграції, тенденцій та закономірностей розвитку приватного права в Україні; дослідження історичних періодів розвитку науки приватного права; вивчення та застосування сучасних наукових позицій, думок, доктрини українських та іноземних вчених щодо основних інститутів приватного права; критичний аналіз окремих змін у цивільному законодавстві, інших галузях приватного права; аналіз рішень судів іноземних держав як важливої складової впливу на розвиток приватного права; удосконалення та приведення у відповідність законодавства в галузі приватного права України до міжнародних та європейських стандартів.

5. Сучасні науково-правові дослідження податкової системи та оподаткування в Україні

Викладає: к.ю.н., доцент Лобач О. М.

Курс має спеціалізований проблемно-прикладний характер, в межах якого здобувачам пропонуватиметься систематизувати наявні та надбати нові знання щодо економіко-правових категорій «податкова система» та «оподаткування» як невід'ємних складових фінансової системи України. Курс сприятиме формуванню у здобувачів світогляду щодо необхідності розбудови в Україні оптимальної податкової системи, створення ефективних механізмів оподаткування, головним завданням яких на сучасному етапі є досягнення балансу інтересів платників податків та держави при справлянні податків. При цьому важливе значення надаватиметься порівнянню доктринальних та практично-прикладних підходів до розв'язання проблемних питань податкової системи та оподаткування.

Структура курсу спирається на знання здобувачів, що були набуті ними під час вивчення таких правових дисциплін як історія держави і права, теорія права, конституційне право, фінансове право, адміністративне право, кримінальне право тощо. Завданням Курсу є

розвинути у здобувачів здатність аналізувати та розв'язувати комплексні проблеми в податковій діяльності суб'єктів податкових відносин.

В результаті вивчення Курсу здобувач повинен:

- розуміти засади оподаткування;
- розглядати податкову систему як комплексне (системне) соціально – правове утворення;
- виділяти особливості податкової системи України у порівнянні з податковими системами зарубіжних країн;
- розуміти та використовувати поняття та термінологію податкового права та податкового законодавства;
- вміти відрізнити податкові відносини від інших відносин, які пов'язані з податковими і контроль у сфері яких в Україні покладено на контролюючі органи у сфері оподаткування;
- розуміти правовий механізм податку, збору, іншого обов'язкового платежу;
- виокремлювати та аналізувати проблеми оподаткування окремими видами податків;
- розуміти мету, завдання, сутність адміністрування оподаткування та порядок його здійснення;
- знати податкові процедури, що складають зміст адміністрування оподаткування;
- виділяти та аналізувати актуальні проблеми податкової системи та оподаткування та їх законодавчого регулювання.

6. Актуальні проблеми трудового права

Викладає: к.ю.н., доцент Костюк В. Л.

Курс спрямований на вивчення проблем сучасного трудового права, у тому числі правового регулювання відносин з питань праці. Предметна увага стосується проблем загальної частини трудового права: поняття, предмета, метода, функцій, системи, співвідношення із суміжними галузями права, джерел та суб'єктів тощо.

Важливе місце приділяється проблемам трудового договору, зокрема, характеристиці його умов, процедурі укладення, виконання та припинення.

Також навчальна дисципліна охоплює ключові проблеми особливої частини трудового права. Відповідні питання розглядаються через призму національних та міжнародних стандартів з питань праці, досвіду застосування актів трудового законодавства, судової практики.

7. Кримінальне право: сучасний стан і тенденції розвитку

Викладає: к.ю.н., доцент Азаров Д. С.

Дисципліна присвячена поглибленому опануванню сучасних проблем українського кримінального права та основних перспектив його розвитку в контексті загальноєвропейських тенденцій. В межах курсу увага приділяється природі кримінального права та його місцю у системі права, принципам кримінального права, напрямкам кримінально-правової політики, проблемам диференціації та індивідуалізації кримінальної відповідальності.

8. Практичні аспекти правового наукового дослідження

Викладає: к.ю.н., доцент Кисельова Т. С.

Курс надає можливість отримати уявлення про сучасні міжнародні стандарти підготовки та проведення наукових досліджень в сфері права, надає практичні навички роботи з літературою, підготовки наукових статей до публікацій в іноземних наукових виданнях, використання новітніх комп'ютерних технологій в процесі підготовки та проведення дослідження та написання дисертаційного проекту.

Метою курсу є ознайомлення студентів з практичними аспектами підготовки та проведення наукових досліджень в сфері права, в тому числі дисертаційних проектів, та практичним зарубіжним досвідом з цього питання. Курс поглиблює знання, одержані аспірантами при вивченні загальних методологічних дисциплін, які викладаються в аспірантурі

9. Тенденції уніфікації цивільного процесу

Викладає: к.ю.н., доцент Ханик –Посполітак Р.Ю.

Курс надає можливість отримати уявлення про сучасні тенденції уніфікації цивільного процесу в умовах глобалізації та взаємопроникнення різних правових систем світу. Завдання курсу спрямовані на формування ретельного і критичного розуміння процесів, що відбуваються в швидкому зростанні та розвитку співпраці в сфері судочинства у цивільних або комерційних справах в світі в цілому та Європейському Союзі зокрема. Курс спрямована на розвиток знань і розуміння про природу та функціонування правових концепцій європейського цивільного судочинства і взаємозв'язку між законодавством ЄС та національним законодавством окремих держав-членів, навичок в застосуванні теоретичних знань для виявлення, аналізу та вирішення практичних справ.

За результатами курсу аспіранти будуть краще розуміти інструменти, правові концепції, принципи і структуру європейського цивільного процесу, зможуть критично оцінювати плани подальшого розвитку та уніфікації процесуального права на міжнародному та європейському рівні.

Аспіранти матимуть можливість застосовувати міжнародні стандарти цивільного процесу, законодавчі норми і принципи права ЄС до практичних справ і, таким чином, ефективно використовувати свої теоретичні знання, розуміти фундаментальні подібності й відмінності в національних правових системах цивільного судочинства.

Аспіранти зможуть прогнозувати міжнародної та європейської уніфікації цивільного процесу на розвиток цивільного процесу в Україні.

10. Сучасні проблеми кримінального провадження

Викладає: д.ю.н., професор Галаган В. І.

Аналіз кримінального та кримінального процесуального законодавства України на підставі сучасних методів наукових досліджень, визначення основних зв'язків та співвідношення матеріального та процесуального права.

Дослідження заходів реагування на кримінальне правопорушення. Початок кримінального провадження, особливості його здійснення на досудовому розслідуванні та у судових стадіях. Встановлення не врегульованих чи суперечливих положень Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України, розробка аргументованих пропозицій та рекомендацій щодо їх усунення з метою правильного застосування національного законодавства у сфері кримінального провадження з урахуванням Європейських стандартів прав людини.

11. Прикладні аспекти порівняльно-правових наукових досліджень

Викладає: д .ю. н., професор Петров Р. А.

Курс надає можливість отримати уявлення про сучасні концепції та поняття, які застосовуються в порівняльно-правових дослідженнях. Дисципліна спрямована на надання студентам можливості ретельного і критичного осмислення надбання різних (передусім європейських) правових сімей в юридичній науці і практиці у відповідності до методів порівняльно-правового дослідження.

Після успішного завершення вивчення дисципліни, студенти будуть краще розуміти вплив міжнародно-правових систем на національну правову систему в процесі інтеграції України до європейського правового простору та отримають навички під час групової роботи по застосуванню порівняльно-правових методів в наукових дослідженнях.

НАБУТІ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Завдяки оволодінню сукупністю дисциплін, які пропонуються слухачам в рамках освітньо-наукової програми «081 Право» обсягом **54 кредити ЄКТС**, аспіранти зможуть набути компетентностей, необхідних для провадження подальшої дослідницької та викладацької діяльності у сфері правознавчих досліджень і освіти.

Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань та/або професійної практики.

Загальні компетентності:

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
2. Вміння виявляти, ставити і вирішувати проблеми.
3. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
4. Здатність самостійно формулювати і вирішувати оригінальні дослідницькі завдання.
5. Вміння враховувати точки зору, що ґрунтуються на різних світоглядних, конфесійних та соціокультурних засадах.
6. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
7. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
8. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.
9. Здатність вчитися й оволодівати сучасними знаннями.
10. Здатність до пошуку, обробки та аналізу інформації з різних джерел.
11. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
12. Навички передавання та поширення наукових знань.
13. Здатність розробляти і здійснювати наукові проекти.
14. Здатність до науково-організаційної діяльності і співпраці в межах фахової спільноти.
15. Здатність працювати в умовах обмеженого часу та ресурсів, а також мотивувати та керувати роботою інших для досягнення поставлених цілей.
16. Здатність доказово й обґрунтовано викладати результати власного дослідження українською мовою.
17. Здатність коректно представляти результати наукових досліджень англійською мовою для комунікації і взаємодії в рамках міжнародної академічної спільноти.
18. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).

Професійні компетентності:

1. Розуміння особливостей наукового правового пізнання порівняно з пізнанням в інших науках – природничих і соціальних, і вміння використовувати їх у власних дослідженнях.
2. Розуміння особливостей співвідношення істини і цінностей в правовому пізнанні (і відповідно правовій науці), вміння користуватися ними у дисертаційних дослідженнях.
3. Розуміння та вміння застосовувати основні складові верховенства права в наукових дослідженнях.
4. Розуміння відмінностей між методологією правознавства та методологією права та вміння застосовувати їх у своїх дослідженнях.
5. Вміння застосовувати різноманітні сучасні методи наукових досліджень у своїй науковій роботі і професійній діяльності.
6. Здатність збирати, аналізувати, систематизувати законодавство, що складає нормативну базу дисертаційного дослідження, виявляти прогалини, суперечності та інші його недоліки, формулювати власні пропозиції, спрямовані на їх подолання.
7. Здатність вільно володіти сучасною юридичною термінологією та юридичною технікою, уміння аргументувати положення і висновки, до яких здобувач дійшов в процесі дослідження, з використанням широкого арсеналу моделей, правил і прийомів юридичного аргументування.
8. Здатність визначати здобутки різних типів шкіл і напрямів праворозуміння та синтезувати (поєднувати) і використовувати їх у власних наукових дослідженнях.
9. Оволодіння навиками здійснення правової експертизи чинного законодавства та користування юридичною технікою розробки проектів нових законів, інших нормативно-правових актів.
10. Вміння аналізувати та самостійно визначати тенденції та закономірності розвитку правознавства та його окремих галузей в умовах інтеграційних та глобалізаційних процесів, що відбуваються у сучасному світі.
11. Здатність знаходити, аналізувати і узагальнювати надбання різних (передусім європейських) правових сімей в юридичній науці і практиці, критично їх оцінювати та використовувати в дисертаційних дослідженнях.
12. Вміння самостійно визначати напрями впливу міжнародно-правових систем на національну правову систему та її структурні елементи, аналізувати форми і методи такого впливу на законодавство та юридичну практику України загалом і зокрема - відповідні галузі.
13. Уміння оцінювати закони на інші нормативно-правові акти щодо їхньої відповідності європейським та міжнародним стандартам прав людини, оволодіння засобами і способами виявлення та подолання колізії між ними.
14. Оволодіння існуючими європейськими стандартами (вимогами) до обмеження прав людини та визначення меж таких обмежень.

15. Вміння аналізувати причини правопорушень в досліджуваних сферах правового регулювання та формувати пропозиції, спрямовані на їх усунення.
16. Вміння аналізувати зв'язки між правом і державою та їх особливості в публічному та приватному праві, визначати форми взаємовпливу держави і права в досліджуваних правових сферах, явищах і процесах.
19. Знання та розуміння права, як основи, мети та засобу існування держави; критеріїв визнання легітимності державної влади.
20. Здатність виявляти протиріччя між правом і державою в повсякденній правовій практиці і знаходити шляхи їх подолання.
21. Вміння аналізувати причини правопорушень в досліджуваних сферах правового регулювання та формувати пропозиції, спрямовані на їх усунення.
22. Вміння оцінювати закони на інші нормативно-правові акти на відповідність європейським та міжнародним стандартам прав людини, оволодіння засобами і способами виявлення та подолання колізії між ними.
23. Оволодіння навиками здійснення правової експертизи чинного законодавства та користування юридичною технікою розробки проектів нових законів, інших нормативно-правових актів.
24. Вміння аналізувати зв'язки між правом і державою та їх особливості в публічному та приватному праві, визначати форми взаємовпливу держави і права в сфері публічного адміністрування.
25. Здатність збирати, аналізувати, систематизувати законодавство, що складає нормативну базу дисертаційного дослідження, виявляти прогалини, суперечності та інші його недоліки, формулювати власні пропозиції, спрямовані на їх подолання.
26. Розуміння особливостей науки приватного права. Вміння аналізувати зв'язки між правом і державою та їх особливості в приватному праві, визначати форми взаємовпливу держави і права в досліджуваних правових сферах, явищах і процесах.
27. Вміння аналізувати та самостійно визначати тенденції та закономірності розвитку приватного права в Україні
28. Здатність збирати, аналізувати, систематизувати законодавство, що є джерелом приватного права, виявляти прогалини, суперечності та інші його недоліки, формулювати власні пропозиції, спрямовані на їх подолання.
29. Вміння оцінювати закони на інші нормативно-правові акти на предмет їхньої відповідності європейським та міжнародним стандартам прав людини, оволодіння засобами і способами виявлення та подолання колізії між ними.
30. Розуміння та вміння застосовувати основні принципи приватного права, зокрема, принцип справедливості, добросовісності та розумності.
31. Здатність вільно володіти юридичною термінологією та юридичною технікою з трудового права, уміння розробляти нормативно правові акти з питань праці
32. Здатність кваліфіковано застосовувати нормативно-правові акти з питань праці, реалізовувати норми трудового права в конкретних сферах професійної діяльності та самостійно розробляти правові документи, у тому числі трудові договори

33. Здатність юридично правильно застосовувати процедуру укладення, виконання та припинення трудового договору, забезпечувати виконання вимог трудової дисципліни, визначати умови та порядок застосування дисциплінарної відповідальності, норми про матеріальну відповідальність
34. Здатність тлумачити і застосовувати національне законодавство, а також визначати порядок врегулювання трудових спорів (конфліктів)
35. Здатність використовувати основні положення та методи соціальних, гуманітарних і економічних наук при розв'язанні професійних завдань.
36. Здатність до міждисциплінарної взаємодії та вміння співпрацювати в команді з представниками інших професійних галузей в якості юридичного експерта.

ПРОПОНОВАНА ТЕМАТИКА ДИСЕРТАЦІЙНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

I

1. Вплив праворозуміння на сучасну юридичну практику: порівняльний аналіз.
2. Проблема визначення права в сучасній правовій думці.
3. Співвідношення загальних, цивілізаційних та національних принципів права в правовій системі.
4. Протиріччя між державою і правом в сучасному суспільстві.
5. Правові механізми забезпечення контролю за діяльністю державної влади.
6. Право як засіб комунікації держави із своїми громадянами та іншими суб'єктами права.
7. Співвідношення між публічним і приватним правом та тенденції його розвитку в європейських правових системах.
8. Юридичні конструкції як складова юридичної техніки нормотворчості.
9. Юридичне тлумачення як наука і мистецтво.
10. Юридичне тлумачення і правотворчість: лінії взаємозв'язків та тенденції їх розвитку.
11. Права людства: стан та перспективи їх юридичного захисту.
12. Можливості та межі судового захисту соціально-економічних прав.
13. Моделі юридичної аргументації, стан та перспективи їх використання в національній правовій системі України.
14. Правила юридичної аргументації, стан та перспективи їх використання в національній правовій системі України.
15. Принципи верховенства права і правової державності: спільні риси і відмінності.
16. Право бути вислуханим як складова верховенства права.
17. Принцип недискримінації в правовій системі України: стан та напрями вдосконалення правового регулювання.
18. Принцип юридичної визначеності в правовій системі України: стан та перспективи.
19. Повага до принципу *res judicata* як складова верховенства права.
20. Повага держави до «легітимних очікувань» як складова верховенства права.
21. Недопустимість «змін до гіршого» (*reformation is repus*) як складова верховенства права.
22. Інституційна незалежність судової влади: стан та напрями вдосконалення в Україні.
23. Функціональна незалежність суду і суддів в Україні: стан та напрями вдосконалення.
24. Особистісна незалежність судді, її ознаки та напрями забезпечення.
25. Адміністративна процедура та напрями її розвитку в Україні.

II.

26. Конституційно-правова характеристика парламентського контролю у сфері місцевого самоврядування.
27. Правова природа актів парламенту: порівняльно-правовий аспект
28. Конституційні засади взаємодії органів публічної влади з інститутами громадянського суспільства
29. Законодавство про очищення влади: міжнародні стандарти, зарубіжний досвід та українська практика
30. Установча функція парламенту: порівняльно-правова характеристика

III.

31. Адміністративно-правовий статус вищого корпусу державної служби
32. Публічне адміністрування в сфері державної служби
33. Конкурсні процедури в публічному адміністрування
34. Адміністративно-правовий статус керівників центральних органів виконавчої влади
35. Адміністративно-правовий статус національних комісій в сфері регулювання природних монополій
36. Публічне адміністрування в сфері постачання електричної енергії
37. Публічне адміністрування в сфері постачання природного газу
38. Публічне адміністрування в сфері водопостачання та водовідведення
39. Адміністративно-правове забезпечення прав внутрішньо переміщених осіб
40. Адміністративно-правове забезпечення права на свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні
41. Адміністративно-правове забезпечення прав учасників бойових дій в Україні
42. Адміністративно-правове забезпечення прав громадян на участь в управлінні державними справами
43. Публічне адміністрування в сфері поводження з відходами
44. Публічне адміністрування в сфері надання житлово-комунальних послуг
45. Публічне адміністрування в сфері використання та охорони земель
46. Публічне адміністрування в сфері видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів.
47. Публічне адміністрування в сфері видобутку, виробництва і використання дорогоцінного каміння

IV.

48. Європеїзація приватного права
49. Базові теорії приватного права
50. Відшкодування шкоди в сфері конкурентного права
51. Правові аспекти взаємодії приватного права та фінансового регулювання
52. Принципи європейського приватного права.
53. Трансформація європейського приватного права.
54. Захист прав вкладників неплатоспроможних банків
55. Особливості захисту права власності в умовах євроінтеграції України

V.

56. Конвергенція публічного та приватного у цивільному праві
57. Міжгалузеві зв'язки цивільного права
58. Сучасне розуміння та особливості предмету та методу цивільно-правового регулювання
59. Прогалина в цивільному праві
60. Сучасні питання кодифікації цивільного права

VI.

61. Податкова система України в контексті її відповідності міжнародним правовим стандартам
62. Системи оподаткування в податковій системі України: проблеми правового регулювання
63. Проблеми податкового законодавства: світовий та український досвід
64. Матеріальні та формальні склади податкових правопорушень як підстава притягнення до юридичної відповідальності платників податків
65. Адміністрування податкової застави: проблеми правового регулювання
66. Професійна етика податківців в антропосоціокультурному підході до розуміння податкового права
67. Фінансова відповідальність як вид юридичної відповідальності за порушення податкового законодавства

VII

68. Акти соціального партнерства як джерела трудового права.
69. Міжнародні договори у системі джерел трудового права.
70. Проблеми гармонізації законодавства України та ЄС з питань робочого часу.
71. Працівники з інвалідністю як суб'єкти трудового права.
72. Органи державної влади як роботодавці.
73. Правове регулювання праці науково-педагогічних працівників.
74. Правове регулювання праці в аграрному секторі економіки.
75. Правове регулювання працевлаштування іноземців в Україні.
76. Правове регулювання праці працівників із сімейними обов'язками.
77. Трудовий договір із державними службовцями.
78. Трудовий договір з науково-педагогічними працівниками.
79. Правове регулювання соціальних відпусток.
80. Охорона праці працівників з інвалідністю.
81. Правове регулювання громадського контролю з питань праці.
82. Правове забезпечення трудової дисципліни в органах прокуратури.
83. Дисциплінарна відповідальність працівників прокуратури.
84. Правове забезпечення державного нагляду з питань праці.
85. Дисциплінарна відповідальність державних службовців.

VIII

86. Електронний судовий наказ.
87. Міжнародні стандарти цивільного процесу.
88. Європейські традиції в цивільному процесі.
89. Транснаціональні принципи цивільного процесу.
90. Тенденції гармонізації цивільного процесу в ЄС.
91. Спрощені процедури в цивільному процесі.
92. Принципи побудови інститутів альтернативного вирішення спорів.
93. Фінансовий омбудсмен як альтернативний спосіб вирішення спорів.
94. Міжнародна юрисдикція і визнання у цивільних або комерційних справах.
95. Незаперечні претензії в цивільному процесі.

IX

96. Засади кримінального провадження, їх сутність та особливості реалізації.
97. Доказування кримінального правопорушення на досудовому розслідуванні і у судових стадіях кримінального провадження.
98. Заходи забезпечення кримінального провадження, процесуальний порядок та особливості їх здійснення.
99. Слідчі (розшукові) та негласні слідчі (розшукові) дії як засоби збирання доказів у кримінальному провадженні.
100. Методика розслідування окремих видів кримінальних правопорушень.

X

101. Принципи кримінального права.
102. Конвергенція приватного та публічного в кримінальному праві.
103. Класифікація кримінальних правопорушень.
104. Диференціація кримінальної відповідальності.
105. Індивідуалізація кримінальної відповідальності.